

ஹிந்து சாதனாம்

HINDU ORGAN

கைவ பரிபாலன சபை வெளியீடு

ஆரம்பம் : விரோதி டி. ஆவணி மீ 26 ஆம் உ (1889)

web : www.hinduorgan.com

e-mail : editor@hinduorgan.com

புத்தகம் : 121

இதழ் : 11

கர வருடம் ஆடுத் தீங்கள் 1ஆம் நாள்
(17.07.2011)

பிரதி விலை
ரூபா. 50.00

நீர்வேலி அரசுகேசரிப் பிள்ளையார்

நீர்வை மத்யாரகிரி சுர்மா

அரசுகேசரி யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் காலத்துப் பெரும்புலவன்; அரச மரபிலே பிறந்தவன்; யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரிய சக்கரவர்த்திகளில் ஒருவனான எதிர்மன்ன சிங்கன் என்ற எட்டாம் பராராஜ்சேகர மாமன்னனின் (கி.பி. 1591-1616) மருகன்.

அழக் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன் முதலில் "இரகுவம்சம்" என்ற மகாகாவியத்தை உருவாக்கிப் பெருமை பெறுகிற அரசுகேசரி, பராராஜ்சேகரனின் அவையில் முதல் மந்திரியாகவும் விளங்கினான். தமிழகத்தின் தாமிர பரணிக்

கரையிலுள்ள ஆழ்வார் திருநகரியில் இராமானுசக் கவிராயரிடம் தமிழ் பெற்றவன்; கற்றவன் அரசுகேசரி. இந்தத் தமிழ்ப் பேறு வைணவர் வழியிற் கிடைத்ததால் அரசுகேசரிக்கும் இராமாயணத்தில் கொள்ளை ஆர்வம் உண்டானது. இந்த ஆர்வம் ஸ்ரீ ராமன் மீது காதலாய், பக்தியாய் களிந்தது, இதன் விளைவாகவே அரசுகேசரி இரகுவம்சம் படைத்ததாகக் கொள்வார். இப்படியெல்லாம் தமிழ்ப்பற்றி உடையவனாய், இராமபக்தனாக விளங்கிய அரசுகேசரிக்கு இன்னொரு முகமும் இருக்கிறது.

அரசுகேசரியின் உள்ளத்தை - 'இன்னொரு முகத்தை' - உண்மை முகத்தைப் பார்ப்பதற்காக நீர்வேலியை நோக்கிப் பயணிக்கிறோம்.

கோபுரத்துடன் ஆலய முகப்புத் தோற்றமும், கருவறை விநாயகரும்.

அவருக்குப் பின், அவர் மருகரும் கோப்பாய் நாவலர் வித்தியாலய முதல்வராகப் பணியாற்றியவருமான கார்த்திகேச ஜயரும், பின் சாம்பச தாசிவக் குருக்களும் இங்கு சிறப்புற இறை பணியாற்றியுள்ளனர். இன்று சா. சோமதேவக் குருக்கள் இப்பணியைச் சீராகத் தொடர்கிறார்; சோ. சிவஜெயக்குருக்கள் தந்தையாளின் பணிக்கு உதவி புரிந்து வருகிறார்.

ஸ்தபதி ஏகாம்பரம் அவர்களின் கை வண்ணத்தில் 1967 இல்

சிறப் சித்திரத் தேர் இங்கு உருப்பெற்றிருக்கிறது. யாழுகத்தின் புகழ் பூத் தேர்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்பெறும். இத்தேரில் சாரதியான பிரம்மாவின் சாரதீயத் திறனும் பாயும் குதிரைகளின் எழுச்சியும் வீரமும் கண்டு ரசிக்க வேண்டியவை.

1932, 1951, 1973, 1995 ஆம் ஆண்டுகளில் கும்பாபிஷேகம் கண்ட இத்தலம் இவ்வாண்டு - 2011 லும் கும்பநீராட்டுப் பெருவிழாக் கண்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டுக் கும்பாபிஷேகத்தின் போது அரசுகேசரிக்கு சிலை உருவாக்கப்பெற்று ஆலயத்தின் எதிரே பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றமை ஆலயம் சார்ந்தோரின் வரலாற்றுணர்வைப் பிரதிபலிக்கிறது.

ஆவணி மாதத்தில் வளர்பிறை சதுரத்தியாகிய விநாயகர் அவதரித்த விநாயக சதுரத்தியை முன்னிட்டு மறுநாள் கொடியேறி 11 நாட்கள் மஹாற்சவம் நடைபெற்று அடுத்து வரும் பூரணையில்

நிறைவு பெறுவது இவ்வாலயத்தின் நீண்டகால வழக்கம்.

ஆலயச் சூழலை வளப்படுத்தும் வகையில் அறப்பணி நிலையங்கள் பல உருவாகியுள்ளன: ஸ்ரீ கணேசா அறநெறிப் பாடசாலை, ஸ்ரீ கணேசா முன்பள்ளி, ஸ்ரீ கணேசா சனசமூக நிலையம், திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருபூஜைமடம், சீ.சி.தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை போன்றன இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன.

அரசர்களால் மட்டுமல்ல அந்தணர்களாலும் துறவிகளாலும் வணிகர்களாலும் விவசாயிகளாலும் போற்றி வணங்கப்பெறுவார் அரசுகேசரியான் என்ற ஸ்ரீ ராஜசிம்மன். அண்மையில் சிவப்பேறுற்ற தூயவர் ‘சிவத்தொண்டன்’ செல்லத் துரை சுவாமிகளின் குலதெய்வம் இவரே. ஆலயத்தில் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், பிள்ளையார் கதை என்பன மரபு தவறாமல் படனம் செய்யப்பெற்று வருகின்றன. இதனை ஆலய அறங்காவலர் சபை முக்கியஸ்தரான ச.க. முருகையா அவர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் நெறிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். ஆலயத்தைச் சார்ந்த இளைஞர்களும் ஆனைமுகப் பெருமானிடம் மிக்க பக்தியோடு செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள்.

மூன்று கருவறைகள்-அவற்றில் முறையே ஸ்ரீ ராஜசிம்மன் என்ற அரசுகேசரிப் பிள்ளையார், வைத்தீஸ்வரர், பாலாம்பிகை என்று சிவக்குடும்பமே காட்சி கொடுக்கிறது. ஆலயம் ஒரு சிவாலயத்திற்குரிய அனைத்து அம்சங்களும் உடையதாக உள்ளது. ஆலய தல விருக்கமாக பவளமலிகையும் நெல்லியும் விளங்குகின்றன.

நிகழ இருக்கிற ஆவணி மஹாற்சவத்தில் நீர்வேலிக்கு வந்து நீங்களும் ஆனைமாழுகவன் அருள் பெறலாமே?

“என்னை நீண்தத்திடமை கொண்டிடன் இடர் கெடுத்துக் குத்து நீண்ட நீணயத் தருகின்றான் – புன்னை விரகுமகிழ் சோலை வியன் நாரையூர் முக்கண் அரசு மகிழ் அத்தி முக்குரான்”

நின்துசாதனம் – சந்தா ஸ்பரம்

காசோலைகள்
Saiva Paripalana Sabai
Account No. 1090946

என்று எழுதப்பெறுதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:
கெளரவ முகாமையாளர்

நின்துசாதனம்
இல.66, கல்லூரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உள்ளடக்கம்

தனிப்பிரதி : 50/-

ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/-

வெள்ளாடு

Australia (AU\$)	-	35
Europe	-	25
India (Indian Rs)	-	500
Malaysia (RM)	-	50
Canada (\$)	-	35
UK (£)	-	15
Other (US\$)	-	25

இது போன்றே, இறைமை என்ற சொல்லை எண்ணும் போதும் இறைமை பற்றி நாம் என்னெனவெல்லாம் அறிந்து கொண்டோமோ அவை அனைத்தும் நம் மனதில் எழவேண்டும். இறைமையினை நினைப்பதென்றால், அதன் பண்புகள் பற்றி நினைப்பதேயாகும். அவற்றை நம் உள்ளத்தில் உணர்வதே இறைமையினை நினைந்து உணர்வதாகும். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது இறைமை அனுவிற்கும் அனுவாகவும், அண்டங்கள் அனைத்திற்கும் பெரிதாகவும் பாரோடு விண்ணாய் பரந்த பரம்பொருள் அது. அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் அது நிறைந்துள்ளது. உயிர்கள் அனைத்திலுமாக, உயிருக்கு உயிராக ஒளிர்வது. அண்ட சராசரங்களையும் ஆட்டிவைப்பது ஒப்பும், உவமையும் இல்லாதது, ஜம்புவனுக்கு அகப்படாதது, அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது எண்ணத்திற்கு எட்டாதது. இத்தகைய அரிய பெரிய பொருள், என் ஊனிலே புகுந்து உள்ளத்தில் உறைகின்றதே என்ற உணர்வு நமக்கு எழு வேண்டும்.

இறைவா நீ என்னுடன் இசைந்து விட்டாய் என் உள்ளத்தோடு ஒன்றி விட்டாய், என் ஊனோடும் உயிரோடும் உள்ளத்தோடும் சங்கமமாகி விட்டபின் நான் என்று எதுவுமில்லை. நீயே நான் என்கின்ற நிலைக்கு நாம் மாறவேண்டும். "ஊனார் உடல் புகுந்தான் உயிர் கலந்தான் உளம் பிரியான்" என்றும் "நினைப்பவர் மனத்தை கோயிலாக் கொண்டவன்" என்றும் மணிவாசகன் கூறியது இதனையே. இந்த நிலையில் தான் நாம் பிறவாத பேரினப் பெரு வாழ்வுக்குத் தகுதியடையவராகின்றோம். இறைவனும் பிறவா நெறி தந்த பேரருளாளன்" எனத் திருமந்திரம் கூறிய பேருண்மைக் குரியவனாக நமது அல்லல் பிறவியை அறுத்துநின்று பிறவிப் பினிக்கோர் மருந்தாகி விடுகின்றான்.

தீவினைகள் மூன்று வகைப்படும். அவை வந்தவை, வந்திருப்பவை. வர இருப்பவை. இவற்றைத் தொலைக்கக்கூடியது நாமஜபம்.

நோய் வந்தால் சில மருந்துகளை உட்கொண்டு நோயை நீக்கிக்கொள்கின்றோம். மேலும், வர இருக்கும் நோயையும் சில மருந்துகளைச் சாப்பிடுவதனால் முன்பே தவிர்த்துக்கொண்டு விடவும். இயலும் அல்லவா?

அதுபோல் வர இருக்கும் தீவினைகளையும் இறைவனிடம் முழுமையாகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்வதால், போதிய அளவு மேற்கொள்ளப்படும் ஜபம், தியானம் போன்ற தவ சாதனைகளினால் விலக்கிக் கொண்டுவிடலாம்; அல்லது வெகுவாகக் குறைத்துவிடலாம்.

பொதுவாக மாசில்லா பக்தி கொண்டவர்கள், துன்பங்கள் நீங்க வேண்டும் என்றுகூட ஆண்டவனை வேண்டுவதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் துன்பம் சூழ்ந்தபோதும் அதைத் தாங்கும் சக்தியையும் ஆண்டவன் அருளால் பெறுகிறார்கள்.

-கவாசி கமலாந்தர்

விபூதி

மு. வைரமுத்து

எத்துணைச் சிறந்த மருந்தாயினும் காலம், இடம், பிணியின் நிலை, சர்பலம் முதலியன நோக்கி ஏற்ற அனுபானம் பத்தியம் என்பவற்றோடு உட்கொண்டாலன்றிப் பயன் தராதென்பது அனுபவ சித்தாந்தம். அதுபோலவே மேன்மை பொருந்திய விபூதியையும் அதை ஆக்கவேண்டிய விதிப்படி ஆக்கி, அணிய வேண்டிய விதிப்படியணிந்து விதிவிலக்காகிய அனுபானங்களைச் சிரத்தைத்தயின் கைக்கொண்டு வருவோமாயின் அளத்தற்கரிய இம்மை மறுமைப் பயன்களைப் பெறலாமென்பதற்கையமில்லை.

கன்றின்று பத்துத் தினத்துக்குட்பட்டதும், கன்று பிரசவியாத கிடாரியும், நோயுடையதும், மலடும், கர்ப்பமுள்ளதும், வால், காது, கொம்பு முதலிய அவயவங்களறுந்ததும் ஆதியான குற்றமுள்ள பகுக்களைத் தவிர்த்துச் சிறந்து விளங்கும் பகுக்களில், பங்குனி மாதத்தில், பாசானம் என்னும் நெல்லினது தாளை மேய்ந்த பகவின் சாணத்தை, அட்டமி, அமாவாசை பெளர்ன்மி சதுரத்தசித் திதிகளில், தாமரையிலையிலேந்தி, மேலுள்ளவழும்பை யொழித்து, வாமதேவ மந்திரத்தை உச்சரித்துப் பஞ்சகெளவியம் விட்டுப் பிசைந்து, தற்புருட யந்திரத்தை உச்சரித்துக் கையாலுருண்டை செய்து, உலர் வைத்து, பின்னர் ஓமாக்கினியில் சம்பா நெந்பதருடன் வைத்து ஈசான மந்திரத்தை உச்சரித்துச் சுட்டெடுத்து, சுத்த வெண்மையான நீற்றைச் சேர்த்து கோடி வஸ்திரத்தில் வடிகட்டி, ஒருபுதுப்பாண்டத்தில் நிரப்பி காயத்திரி மந்திரஞ் சொல்லி மலர் சாத்தி வணங்கி, மல்லிகை, மூல்லை, பாதிரி, சிறுசண்பகம் முதலிய வாசனை மலர்களைச் சத்தியோசாத மந்திரஞ் செபித்து இட்டு, புதிய வஸ்திரத்தினால் விபூதியிருக்கும் பாண்டத்தின் வாயை மூடிக்கட்டி, "இதுவே நம் தீரவியம், இதுவே நம் செல்வம், இதுவே நமக்கு இம்மை மறுமைப் பயனை நல்க வல்ல வருட் பிரசாதம்" என்று வாயார வழுத்திப் பாதுகாத்து வைத்திருக்க வேண்டிய முதன்மை வாய்ந்தது விபூதி.

தினாந்தோறுமணிந்து கொள்வதற்காகச் சிறுபாகவிபூதியைப் பட்டுப்பையிலேனும், சம்புத்திலேனும், சுரைக்குடுகையிலேனும், மான்தோல், புலித்தோல் என்னுமிலைகளாற் செய்யப்பட்ட பையிலேனும் எடுத்து வைத்துத் தரிக்கவேண்டும்.

காலை, உச்சிநோம், மாலை என்னுஞ் சந்தியா காலம் முன்றினும்; குரியனுதயம், அஸ்தமனம் ஆகுங்காலங்களினும்; மலசல விமோசனஞ் செய்து சௌசம் பண்ணி ஆசமனஞ் செய்தபின்னும்; பூசைக்கு முன்னும் பின்னும்; போசனத்துக்கு முன்னும் பின்னும்; நித்திரைக்கு முன்னும், நித்திரை விட்டெழுந்த பின்னும்; பூனை, எலி, நாய், காகம், கொக்கு, பன்றியாகியவை தீண்டிய காலங்களிலும்; பிதுர்க்கிரியை, யாகம், செபம், ஓமம், சிவபூசை முதலிய நித்திய கர்மங்கள் செய்யுங் காலங்களிலும் அவசியம் விபூதியணிந்து கொள்ள வேண்டும். விபூதி தாரணையில்லாது எந்தக் கர்மத்தையாவது நாம் செய்தல்கூடாது. விபூதியணியாது செய்யப்படும் கருமங்கள் ஒன்றிற் பலன் கொடாதொழியும் அல்லது தூர்ப்பலனைக் கொடுக்குமென்று நூல்கள் முழங்குகின்றன.

விபூதி யணியாதவன் முகம் கடுகாட்டுக்குச் சமானமாகும். அக்கருத்துப் பற்றியே நமக்கு வழிகாட்ட வந்த ஒளவைப் பிராட்டியும் "நீறில்லா நெற்றிபாழும்" எனச் சுருங்கக்கூறி விளங்க வைத்தாள். திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூரும்

"திருவண்ணீ றணியாத திருவிலூரும்
பகுக்கோடிப் பத்தைமயாய்ப் பாடாஹுரும்
பாங்கினோடு பலதளிக எல்லாஹுரும்
விருப்போடு வெண்கங்க முதாவுரும்
விதானமும் வெண்கிகாடிய மில்லாஹுரும்
அருப்போடு மஸர்பறித்திட் டுண்ணாஹுரும்
அவையெல்லா முரல்ல அடவிகாடே"

என்கின்றார் அப்பரடிகள். மெய்யன்போடு தினமும் விபூதியணிந்து கொள்ளாத மக்கள் வாழும் ஊர் கொடு மிருகங்கள் வாழும் காட்டுக்குச் சமானமாகும். மணிவாசகப் பெருமான் தம் திருவாசகத்தில்,

"பினிவெயல்ஸாம் வர்னு மஞ்சேன் பிறப்பினோடுபு மஞ்சேன் துணிநிலா வணியினான்றன் தொழும் பரோடமுந்தி யம்மா தீணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீ றணிகிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சமாறே"

என்று திருந்தெணியாத பாவிகளின் முகதுரிசனம் தமக்கெத்துணை அச்சத்தை விளைக்குமென்பதை ஆணித்தாமாகக் கூறுகின்றார்.

"பன்டு செய்த நல்லினைப் பயனாகச் சைவ சமயத்திற் பிறந்தும், சமயப் பற்றிருந்தும், சிவ சின்மைகிய விபூதியின் மகிமையை உணராது அதை அலட்சியஞ் செய்பவர்களும் பலர் விபூதியின் தத்துவப்பகளைப் பற்றி கிடக்கும் நூல்களில் ஆரூய்ந்தறிய அவகாசமில்லாதவர்களுக்கு, அதன் பெருமையையும், இள்ளியமையாமையையும் சிறிதளவேனும் விளங்க வைக்க வேண்டும். என்னும் பேராசையினால், திருவந்தேஸ்வரர் முன்னிட்டு இந்தக் கட்டுரையை எழுத்த துணிந்தேன் என்ற குறிப்புடன் முன்னைநாள் நிறந்தரக் கூரியதறிசிகளுள் ஒருவரான அமர் மு. வைரமுத்து "மெய் கண்டார் நெறி" என்ற இதழில் எழுதிய இக்கட்டுரையை இக் கால வாசகர்களின் குறிப்பாக மாணவர்கள் இளைஞர்களின் நன்மை கருதி வெளியிடுகின்றோம்.

கொடுத்தல் வேண்டும். அவனை எவ்வாறு வழி நடாத்துதல் வேண்டும். என்பதையெல்லாம் இறைவனே பார்த்துக் கொள்வார்.

"வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்ணிடன்னில்
அதுவும் உன்னன் வீருப்பன்றே"

என்றே தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகமும் கூறு கிள்ளது.

பக்தியிலேயே நடிப்பு இருத்தல் கூடாது. இறைவனிடம் அடியவன் வைக்கின்ற அன்பு இடையறாப் பேரன்பாக, இறவாத இன்ப அன்பாக, ஆவியோடாக்கை கசிந்துருகி வழிபடும் அன்பாக இருத்தல் வேண்டும். பஞ்சமா பாதகங்கள் அனைத்தையும் துணிந்து செய்து விட்டுப் பக்தனின் வேடம் பூண்டு பெரிய புராணத்திலே வரும் முத்தநாதன் போல நடிக்கின்ற வேடதாரிகள் பலரை நாம் நமது சமூகத்திலே காணகின்றோம். பாமர மக்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்திப் பணம் சம்பாதிக்கும் வேடதாரிகளும், போலச் சாமியார்களும், சமய வியாபாரிகளும் நிறைந்து காணப்படும் இப் பிரபஞ்சத்தில்தான் உண்மையான பக்தனும் வாழுகின்றான். உண்மையான பக்தர்களின் தொகை

ஆலயத்தின் உள்ளே அதிகரித்துக் காணப்பட்டால் அந்த ஆலயம் தெய்வ சாந்தித்தியத்துடன் ஓளிவீசிப் பிரகாசிக்கும். அயோக்கியர்களின் கூடாரமாக ஆலயங்கள் மாறினால் நாட்டிலே அராஜகம் தலைவிரித்தாடும். தர்மமும், நீதியும் நிலை குலைந்துவிடும். இந்த உண்மையை ஆடவெல்லானாகிய நடராஜப்பெருமான் உணர்த்த உணர்ந்துகொண்ட சேந்தனார் தான் அருளிய திருப்பல்லாண்டில்,

"மின்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்தியார்கள்
விரைந்து வங்மீன்"

என்று உண்மை அடியார்களைக் கூவி அழைப்பதைக் காண முடிகிறது.

உலகிற் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதரும் உடல்நோய், உள்நோய், உயிர்நோய் ஆகிய மூவகை நோய்களால் பீடிக்கப்படுகின்றார்கள். மூவகை நோயும் நீங்குவதற்கு இறையருள் அவசியமாகும். பிரபக்தி நிலையில் நின்று இறைவனை வழிப்பட்டால் இப்பினிகளில் இருந்து நீங்கலாம். சிறப்பாக உயிர் நோயாகிய பிறவி நோய் நீங்குவதற்கும், போனந்த நிலையாகிய வீடுபேற்றினைப் பெறுவதற்கும் பிரபக்தி மார்க்கமே வழிகாட்டும். ▲

04 ஆழ் பக்கத் தொடர்ச்சி...

கடவுள் கொள்கை பிழையானால் கணிதக் கொள்கையும் பிழையே. கற்பனை கடந்து நிற்கும் பூச்சியத்தை முழுமையாய் விளங்க முடிந்தால்

கடவுளையும் விளங்கி விடலாம்.

விஞ்ஞானமே முடிந்த முடிவென்றும்,

கடவுள் கொள்கை கற்பனை என்றும் வாதிட முனைவார்.

மேல் வினாக்களுக்கு விடை தர தமிழைத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும்.

இயலாமல் போயின்,

விஞ்ஞானத்தை கடந்தத கடவுள் கொள்கை

எனும் உண்மையை அவர்கள் ஓப்ப வேண்டும்.

நிறைவாய் முடிவுரைப்பின் விஞ்ஞானத்தை அறிய கணிதத்தை அறிதலும், கணிதத்தை அறிய என்களை அறிதலும், என்களை அறிய, பூச்சியத்தை முழுமையாய் அறிதலும் அவசியமாம். பூச்சியத்தை அறிந்தவன், இறையின் இராச்சியத்தை அறிவான். கண்ணாதாசன் கவிதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. "பூச்சியத்திற் குள்ளே ஓர் இராச்சியத்தை ஆண்டு கொண்டு புரியாமலே இருப்பான் ஒருவன். அவனைப்புரிந்து கொண்டால் அவன்தான் இறைவன்".

முருஷ.

17ஆழ் பக்கத் தொடர்ச்சி...

அடியவர்களுடைய கதைகளுடன் அன்னதானம் வழங்குவதைத் தொடர்புடூத்துகின்றது. அன்னமிடலே தமது உயர் இல்லசியம் என வாழ்ந்த பெருமக்களைப் பெரிய புராணத்தில் தரிசிக்கின்றோம்.

தற்போது திருவிழாக் காலங்களில் அன்னதானம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வு பல ஆலயங்களைக் கார்ந்த அடியவர்களிடம் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்த அன்னதானங்களில் வலியோர் உடன் பயன் பெறுவதும் மெலியோர் இடமின்றி ஒதுக்கப்படுவதுமான நடைமுறைகளைக் காண்கின்றோம்.

அன்னதானத்தில் இரத்தப்பிடிப்புள்ள இளைஞர்கள் முண்டியதிற்கு முதற்பந்தியில் இருந்துவிடுவது சமூக யதார்த்தம். அதேவேளை குழந்தை களுக்கும் முதியவர்களுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கும் பழக்கம் நம்மத்தியில் காணப்படாமை மிகப்பெரும் குறைபாடாகும்.

இதைவிட அன்னதானத்திற்கெனப் பயன்படுத்தப்படும் இடம், பொருள்கள் என்பன குறித்த சுகாதாரத்திலும் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

கொள்ளவேண்டும் யாரைக் குருவாக் கொள்ளக்கூடாது என்று திருமூலர் கூறுவது மாணவர்களுக்கு விடுக்கும் எச்சரிக்கைச் செய்தியாகும்.

"குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்ளவார்
குருடும் குருடும் குருட்டாட்டமாடிக்
குருடும் குருடும் குழிவிழுந்தவாரே"

என்கிறார். அதாவது அறியாமையை நீக்கும் ஆசிரியரை நாடாமல் அறியாமையைப் போக்காதவளைக் குருவாக அடைவார்கள். அந்த மாணவரும் குருடர். ஆசிரியனும் குருடன். இரண்டு குருடுகளும் குருட்டாட்டம் ஆட இரண்டும் குழியில் விழும் மேலேற முடியாது. என்பதே திருமூலர் கருத்துரைக்கும் செயலாகும்.

வேத காலத்தில் இரிஷிகள் சமய குருவாக விளங்கி ஆத்ம ஞானம் பரவ உதவினர். உபநிடதங்களில் யஜ்ஞ வல்கியர், நாரதர், யமன். பிரஜாபதி, உத்தாலகர் போன்றோர் ஞானகுருவாக விளங்கினர். இவர்கள் மூலமாக வேத மறைஞான ஊற்றுக்கள் உபநிடத்துச் சிந்தனைகளாக வெளிக்கிளம்பி விரிவடைந்தன. எனவே வியாசமகரிஷியே எமது குருபாரம்பரியத்தின் ஆதர்வி புருஷராவார்.

வேதங்களின் ஞான காண்டமாகிய உபநிடதங்கள் ஓர் உபதேசத்தின் வெளிப்பாடு எனலாம். பக்குவமுள்ள சீடர்களுக்கும் குருவுக்கும் இடையேயான உரையாடல் வடிவங்களாக உபநிடதங்களாகக் காணப்படுகின்றது. உபநிடம் என்பது நெருங்கிக் கீழே இருத்தல், பக்குவமாய் அமர்ந்திருத்தல், அருகில் இருந்தல் எனும் பொருளை உணர்த்துவதாயுள்ளது. ஆகையால் பக்குவ நிலையிலுள்ள சீடன் தான் வாழும் உலகம் சார்ந்த, தனது ஜட உடலை இயக்குகின்ற உயிர் சார்ந்த, சட உலகினை இயக்கும் மேலான சக்தியாகிய இறைவன் சார்ந்த வகையில் எழுந்த பலதாற்பட்ட வினாக்களுக்கு விடைகானும் நோக்கில் ஞானகுருவின் அருகிருந்து அல்லது பக்குவமாய் அமர்ந்திருந்து அல்லது நெருங்கிக் கீழே இருந்து பெற்ற உபதேசங்களே உபநிடதங்கள் எனலாம்.

தனது மாணவனுக்காகக் குரு வேண்டிக்கொள்ளும் உயிய வேண்டுகோளை உபநிடதங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

"ஹரி ஓம் சஹ்ரா வதுவு; சக நென புனைது,
சக வீர்யம் கரவா வனஹு;

தேஜஸ் வீநா வதீத மஸ்து; மாவித விஷா வனஹ
ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி."

அதாவது "குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் சேர்த்து பிரமம் காப்பாற்றட்டும். எங்கள் இருவரையும் சேர்த்து வளர்க்கட்டும். நாங்கள் இருவரையும் சேர்ந்து வீரியத்துடன் உழைப் போம். எங்கள் கல்வி சூர்யமொன்றாகவும், ஒளிமிக்கதாகவும் விளங்கட்டும் ஒரு போதும் நாங்கள் ஒருவரையாருவர் வெறுக்காமல் இருக்கவேண்டும்." என்றவாறு அது பொருள் தருகின்றது. இங்கு உபதேசிப்பவரும் (குரு) உபதேசம் பெறுவதற்கும் (சீடர்) ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்டிருக்கும் அன்பு, இருவரினதும் குறிக்கோள், கல்வியில் ஆர்வம் (அக்கறை) கூட்டு உழைப்பு, சிறந்த அறிவு, வெறுப்பின்மை, செவிமடுக்கும் தன்மை என்பன புலனாகும் தன்மை கவனிக்கத்தக்கது.

குருவைச் சிந்தித்தல், சேவித்தல், பேசுதல், நமஸ்கரித்தல் ஆகியன உயர்ந்த செயல்களாகும். குருவே தெய்வம், குருவே தர்மம், குருவிடம் நிலைத்தல் சிறந்த தவம் எனக் குருக்கை கூறுகின்றது. இறைவனே முதற்குரு எனவும் உயிர்களின் நல்வாழ்வுக்காக இறையருளால் தோன்றியவரே குரு எனவும் திருமூலர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் சிந்தனைக்குரியனவெனலாம்.

"குருவே சிவலிமனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவலிமனப்பது குறித்தோதார்
குருவே சிவநுழைய் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே உரையுணர் வற்றதோர் கோவே"

என்ற காரணத்தினாலேயே குருவாகிய இறைவனைச் சிவமென்று குறிப்பிட்டனர் சித்தாந்திகள் என்பது கோபால கிருஷ்ண ஐயாது கருத்தாகும்.

சாதாரணமாகக் குரு சீடனுக்குக் கூறும் வாசகமே உபதேசங்களாகும். குருவின் உபதேசங்களால் அருட்கண் விழிப்படையும் என்ற காரணத்தினால் திருமூலர் முதலாந்தந்திரத்தில் "உபதேசம்" என்ற தலைப்பில் அதன் சிறப்பைக் கூறுகின்றார். இதுணை

"இதனிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
இதனிவு குருவின் திருநாமஞ்செப்பல்
இதனிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
இதனிவு குருவுருச் சிந்தித்தல் தானே"

எனவரும் அடிகளில் சிவகுருநாதரின் அருளினால் தெளிவு உண்டாகும் என்பது வற்புறுத்தப்படுகின்றது. ஶன்னாருச்...

எல்லா உயிர்களும் எல்லா இடங்களும் கடவுளின் இருப்பிடங்களே. எனினும் மனிதர்களிடம் இறைவன் - சிறப்பாகப் பிரகாசிக்கின்றான். அதிலும் உள்ளம் தூய்மையடைய அடைய அதற்கேற்ப அங்கு தெய்வத்தின் சாந்தித்தியம் மேலும் மேலும் பிரகாசிக்கும். இதுவே மேகம் விலக விலகச் சூரியன் வெளிப்படுவதுபோன்றது.

HINDU GOD GANAPATHI AND THE JAPANESE KAMI

Prof. A. Sanmugadas, Ph.D. (Edinburgh)

The Japanese equivalent for "God" is Kami. This worship consists of several Kami. Each Kami is worshipped for a particular need of man. In Hinduism too, we have several gods, each for a particular need. But Vinayakar or Pillaiyar or Ganapathi is considered to be the god through whom we could approach all other deities. Some aspects of the Japanese Kami worship could be compared with those of Ganapathi worship.

Mountain is considered to be an abode where deities could reside. As a house - hold deity, God Ganapathi is symbolized by a mini - mountain shaped figure (conical shape) made out of cow - dung or turmeric. But outside, for example, at river-beds, under the trees, near ant - hills, etc., He is symbolized by a stone. The sacred mirror or gohei symbolize the Japanese Kami and therefore, it is believed that Kami is figureless.

Both types of worship seem to be connected with agriculture. When Japan was primarily an agricultural country, through the shrine festivals the people sought after food crops in the spring (வசந்த காலம்) and expressed gratitude

for rich harvest in the fall (இலையுதிர் காலம்). Throughout the season prayers were offered for protection against destructive wind, rain, drought and insects. In spirit this took the form of making an offering of the first fruits to the Kami, and in expressing thanks for the remnant left for personal use.

The cow- dung and grass that symbolize Ganapathi represent soft and fertile soil and abundance of crops respectively. The Jaffna agriculturists always begin their first ploughing, first planting and harvesting only after worshipping Ganapathi. After the harvest, Pongal (gruel made by boiling rice, milk, redbeans and sugar) is made in the field itself with the rice obtained from that harvest. Pongal is Offered to Ganapathi. Rats and elephants can cause damage to the rice fields. Therefore, rat is worshipped as the sacred vehicle of Him. Since He is an elephant - Faced deity, He is worshipped to control the elephants from causing damages to the fields. Like the Japanese, making an offering of the first fruits to Ganapathi is a practice among the Hindus.

